

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200129
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200129.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): Q. O., nar. X. T. XXXX, bytom R.. Q. XXX/XX, K. K., zast.: JUDr. Ladislav Ščury, advokát, Mierová 1725, Čadca, proti žalovanému: Daňový úrad Žilina, pobočka Čadca, Matičné nám. 1284, Čadca, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/58/2017-100 zo dňa 16. augusta 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na finančnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 20746602/2015 z 28.08.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) žalovaný podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 11.309,99 € za zdaňovacie obdobie október 2011.

2. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu (a ďalším dvom obdobným rozhodnutiam) odvolanie zo dňa 28.01.2016, v ktorom okrem iných námietok uviedol, že mu nebolo prvostupňové rozhodnutie doručené, nesúhlasil s uplatnením fikcie doručenia a tvrdil, že na mieste trvalého bydliska nenašiel ani tzv. modrý ani žltý lístok o doručovaní.

3. Žalovaný oznámil žalobcovi podľa § 73 ods. 5 Daňového poriadku listom č. 102592797/2016 zo dňa 19.02.2016 (ďalej len „napadnuté opatrenie“), že jeho odvolanie v zmysle § 73 ods. 4 písm. a), pretože je podané po určenej lehote a preto je podľa § 72 ods. 8 písm. a) Daňového poriadku neprípustné. Uviedol, že prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi doručené v súlade s § 31 ods. 2 Daňového poriadku dňa 18.09.2015. Doručovateľ vykonal prvý pokus o doručenie dňa 02.09.2015, druhý pokus dňa 03.09.2015, následne bola zásielka uložená na pošte. Uplynutím 15 dňovej lehoty je zásielka považovaná za doručenú. Proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Proti napadnutému opatreniu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) správnu žalobu, na základe ktorej krajský súd nariadil pojednávanie, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa a podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) žalobu zamietol rozsudkom č. k. 31S/58/2017-100 zo dňa 16. augusta 2017.

5. Krajský súd odôvodnil rozsudok tým, že podľa administratívneho spisu prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.10.2015, pričom bolo žalobcovi doručované na adresu Q. XXX/XX, XXX XX K. K.. Na doručení je vyznačený prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie dňa 02.09.2015, opakované doručenie dňa 03.09.2015, deň uloženia zásielky dňa 03.09.2015 s tým, že zásielka bola vyznačená ako neprevzatá v odbernej lehote a dňa 23.09.2015 vrátená žalovanému.

6. Krajský súd poukázal na to, že s účinnosťou od 01.01.2012 sa v príslušnom procesnom predpise - Daňovom poriadku, na rozdiel od predchádzajúceho zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, nenachádza pri náhradnom doručovaní fyzickej osobe podmienka, že sa adresát musí v mieste doručenia zdržiavať. Zároveň sa zaviedlo doručovanie na adresu, ktorú daňový subjekt správcovi dane oznámi. Krajský súd zdôraznil, že v administratívnom spise sa takáto iná adresa (než adresa trvalého pobytu) nenachádza, sám žalobca aj v odvolaní uviedol adresu Q. XXX/XX, K. K.. Preto bola podľa krajského súdu nedôvodná námietka žalobcu, že sa v rozhodujúcom čase nenachádzal na adrese trvalého bydliska.

7. Ďalej krajský súd uviedol, že „Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že žalovaný vykonal dopyt na príslušnú poštu, a to konkrétne dňa 26.05.2016 aj vo vzťahu k rozhodnutiu správcu dane prvostupňového správneho orgánu, teda k správnosti postupu pri doručovaní. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že do spisu boli doložené fotokópie dodávacích kariet doručovateľa zo dňa 02.09.2015, kde pri predmetnej zásielke do vlastných rúk s opakovaným doručením je vyznačeným prvý neúspešný pokus o doručenie - výzva - zanechaný modrý lístok a zo dňa 03.09.2015, kde pri rovnakej úradnej zásielke je vyznačené, že z dôvodu nezastihnutia adresáta bolo zanechané písomné oznámenie o uložení zásielky na pošte tzv. žltý lístok. Zároveň je tu uvedené, že poštový doručovateľ postupoval podľa stanovených predpisov. Uvedené potvrdila B.K. H. vedúca HP K. K. dňa 27.05.2016. Z uvedeného vyplýva, že zo strany pošty boli splnené podmienky doručovania, to znamená, bol vykonaný prvý neúspešný pokus o doručenie dňa 02.09.2015 a druhý neúspešný pokus dňa 03.09.2015 s uložením predmetnej zásielky na pošte. Z tohto dôvodu aj podľa názoru súdu žalovaný postupoval správne, keď postupom cez ust. § 72 ods. 8 vrátane § 73 ods. 4 písm. a), ods. 5 zákona č. 533/2009 Z.z. stanoveným postupom žalobcovi písomne oznámil, že jeho odvolanie proti predmetnému prvostupňovému rozhodnutiu je podané po zákonom stanovenej lehote.“

8. Ďalej krajský súd nevyhovел námietke žalobcu, že napadnuté opatrenie nemá formálne náležitosti rozhodnutia a že bola porušená zásada dvojínštančnosti, s poukazom na § 73 ods. 5 v spojení s § 63 ods. 1 daňového poriadku a s poukazom na § 73 ods. 4 v spojení s § 72 ods. 8 písm. a) daňového poriadku. Uviedol, že v napadnutom opatrení bolo presne uvedené, z akých dôvodov bolo odvolanie zamietnuté.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenia strán

A)

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu včas kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie, alebo zmeniť ho tak, že sa zruší napadnuté opatrenie a vec sa žalovanému vráti na ďalšie konanie.

10. Kasačný súd v stručnosti rekapituluje sťažnostné body:

- krajský súd nevzal do úvahy, že sťažovateľ poskytoval súčinnosť v daňovom konaní, nekonal účelovo, čo boli podľa jeho názoru dôvody hodné osobitného zreteľa;
- aj pokiaľ sa sťažovateľ zdržiaval mimo sídla svojej spoločnosti, na prevádzke má vždy nejakého zamestnanca, ktorý môže preberať zásielky týkajúce sa spoločnosti, žiaden zamestnanec v čase sporného doručovania nemal vedomosť o žltom ani modrom lístku od doručovateľa. Doposiaľ sa nestalo, žeby sťažovateľ neprevzal nejakú zásielku;
- nakoľko mal sťažovateľ v sídle (na prevádzke) zamestnancov, ktorí mohli prevziať zásielku, nepokladal za dôležité oznámiť správcovi dane adresu, na ktorej ho zastihne. Na prevádzke, kde mu mala byť doručená zásielka, sa nenachádzal žiaden žltý ani modrý doručovací lístok;
- rozsudok krajského súdu bol podľa sťažovateľa arbitrárny, pretože sa súd nedostatočne zaoberal skutkovými okolnosťami, keď vychádzal len z listinných dôkazov predložených žalovaným, a to zo žltého a modrého lístka, s ktorým ho však na pojednávaní neoboznámil, ale oboznámil ho iba s nejakým písomným podaním žalovaného, ktorého hodnovernosť namieta. Krajský súd ich nedostatočne skúmal z hľadiska ich hodnovernosti a pravosti;
- napadnuté opatrenie považoval sťažovateľ za nulitný právny úkon, pretože nespĺňa náležitosti rozhodnutia podľa Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní), pričom napadnuté opatrenie podľa neho bolo rozhodnutím;
- krajský súd sa nevenoval nezákonnému a nesprávne postupu správcu dane, pretože najskôr posúdil odvolacie rozhodnutie (napadnuté oznámenie) a potom sa chcel v samostatnom konaní zaoberať prvostupňovým rozhodnutím, pričom po striktnnej aplikácii fikcie doručenia bude táto pravdepodobne aplikovaná aj v konaní o rozhodnutí o vyrubení dane. Sťažovateľ preto žiadal, aby kasačný súd ku konaniu pripojil aj konanie, ktoré sa týka zrušenie prvostupňového rozhodnutia a vec riadne posúdil v kontexte, jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach.

B)

11. Žalovaný v replike na kasačnú sťažnosť uviedol, že krajský súd v rozsudku potvrdil správnosť použitého spôsobu doručovania na základe dôkazu predloženého žalovaným - fotokópie doručovacích kariet. Ďalej žalovaný poukázal na rozpornosť tvrdení sťažovateľa v kasačnej sťažnosti, kde používal napríklad výrazy „mimo sídla spoločnosti“, „konateľ“, pričom v skutočnosti išlo v konaní o daňový subjekt ako fyzickú osobu. Žalovaný zopakoval argumentáciu, podľa ktorej Daňový poriadok umožňuje oznámiť správcovi dane adresu na doručovanie a nevyžaduje pre aplikovaný spôsob doručenia aj splnenie podmienky, že sa adresát musí zdržiavať v mieste doručenia. Keďže si sťažovateľ ne zvolil iné miesto doručenia podľa § 30 ods. 5 Daňového poriadku, žalovaný bol povinný doručovať všetky písomnosti na adresu jeho trvalého pobytu.

12. Za irelevantné považoval žalovaný tvrdenie, že by sa malo prihliadať na možné zavinenie sťažovateľa alebo na to, ako sa správal počas daňovej kontroly. Žalovaný tiež poukázal na protichodné a meniace sa tvrdenia sťažovateľa o tom, kde sa zdržiaval v čase doručovania.

13. Ohľadne formy napadnutého opatrenia mal žalovaný za to, že sa v prípade zamietnutia odvolania prvostupňovým orgánom nevydáva rozhodnutie, ale len oznámenie o zamietnutí odvolania, pričom poukázal na § 73 ods. 5 Daňového poriadku.

C)

14. Sťažovateľ na repliku žalovaného reagoval svojím stanoviskom (duplikou), kde uviedol, že keď použil výraz „sídlo spoločnosti“, došlo len k nezrovnalosti. Rovnako použitý výraz „tak som mal ako konateľ“ je citovaním krajského súdu z jeho rozhodnutia, nie jeho vyjadrením. Zopakoval, že napriek tomu, že žalovaný doložil potvrdenia pošty o spôsobe doručovania, žiaden jeho zamestnanec pracujúci na vyššie uvedenej adrese neprevzal žiadnu písomnosť, ani žltý či modrý listok.

15. Za irelevantné považoval vyjadrenia žalovaného, že si mal zmeniť adresu doručovania, pretože sťažovateľ si bol vedomý, že na adrese jeho sídla, resp. miesta podnikania ako SZČO bude vždy niektorý z jeho zamestnancov a tento preberie všetky písomnosti, aj tie, ktoré sú určené do vlastných rúk, keďže dal svojim zamestnancom osobitné splnomocnenie na preberanie zásielok.

16. Sťažovateľ z hľadiska hospodárnosti a zákonnosti spochybnil aj procesný postup krajského súdu, ktorý najskôr rozhodol „o odvolacom rozhodnutí daňového riaditeľstva“, teraz rozhoduje o udelených pokutách vo výške 10 % z dane a naostatok si necháva preskúmať prvostupňové rozhodnutia žalovaného, ktoré boli vydané ako prvé a na ne nadväzujú rozhodnutia o pokutách aj odvolacie rozhodnutia.

IV.

Právne názory kasačného súdu

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

18. Kasačný súd rozhodoval o kasačnej sťažnosti žalovaného, ktorý tvrdil, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Okrem opakovaného skutkového tvrdenia, že mu nebol doručený ani tzv. modrý ani žltý doručovací listok, argumenty sťažovateľa sa koncentrujú na to, že krajský súd podľa neho nevzal do úvahy špecifiká jeho prípadu a neprihliadol na jeho súčinnosť pri daňovej kontrole. Tiež namietal chýbajúce formálne náležitosti napadnutého opatrenia, ktoré nepovažoval za rozhodnutie, preto podľa neho išlo o „nulitný právny úkon“.

19. Kasačný súd sa v podstatných bodoch stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu. Aby zbytočne neopakoval všetky relevantné okolnosti prípadu, obmedzí sa preto iba na doplnenie argumentácie krajského súdu a uvedenie niektorých svojich postrehov.

20. Pokiaľ ide o postup zvolený žalovaným, keď sťažovateľovi listom oznámil zamietnutie odvolania s uvedením príslušných ustanovení zákona a stručne aj skutkového základu, tento bol podľa názoru kasačného súdu v súlade s príslušnými ustanoveniami Daňového poriadku (§ 73 ods. 4 a ods. 5, § 72 ods. 8 písm. a/). Zákon nevyžaduje, aby v prípade oneskoreného odvolania žalovaný vydával rozhodnutie so všetkými stanovenými náležitosťami, na druhej strane aj takéto oznámenie je spôsobilé súdneho prieskumu ako opatrenie orgánu verejnej správy, teda správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby priamo dotknuté (§ 3 ods. 1 písm. c/ S.s.p.). Z tohto dôvodu, a tiež s ohľadom na princípy dobrej verejnej správy, musí byť z takéhoto opatrenia zrejmé dostatočné penzum informácií, aby bolo zrozumiteľné a preskúmateľné. Napadnuté opatrenie nepochybne obsahuje toto základné odôvodnenie správneho aktu, pričom toto odôvodnenie nebolo v rozpore s obsahom administratívneho spisu.

21. Apel sťažovateľa, ktorý chcel, aby sa prihliadlo aj na jeho dovtedajšiu súčinnosť, nemá priamy súvis so zákonnými predpokladmi, pri splnení ktorých sa uplatňuje zákonná fikcia doručenia podľa § 31 ods. 2

Daňového poriadku. Ním tvrdené chýbajúce zavinenie či motív neprevziať zásielku sa skôr týkajú procesu ustáľovania skutkového stavu, konkrétne vyhodnocovania dokladov o priebehu doručovania. Kasačný súd však nevidí dôvodnosť tejto námietky, pretože žalovaný predložil okrem obálky s doručenkou, na ktorej boli príslušné záznamy doručovateľa o priebehu doručovania, aj následne vyžiadané kópie tzv. doručovacích kariet, ktoré potvrdzovali, že všetky zákonom vyžadované kroky pri doručovaní boli vykonané. Na druhej strane stojí tvrdenie sťažovateľa, že dovtedy spolupracoval so správcom dane, ďalej (meniace sa) tvrdenie o tom, že sa v čase doručovania nezdržoval v mieste doručovania, a napokon tvrdenie, že mu nebol doručený ani modrý lístok (o čase opakovaného doručenia) ani žltý lístok (o uložení zásielky na pošte). Právny stav, podľa ktorého nie je pre uplatnenie fikcie doručenia potrebné, aby sa adresát zdržiaval v mieste doručenia, bol zrozumiteľne vysvetlený už v rozsudku krajského súdu.

22. Kasačný súd sa pristaví pri tvrdení o absencii oboch doručovacích lístkov v poštovej schránke sťažovateľa. Je zrejmé, že preukazovať neprítomnosť (nedoručenie) určitej listiny v poštovej schránke je neľahké, avšak pokiaľ sťažovateľ tvrdil, že za neho poštu preberala spolupracujúca firma, resp. jeho zamestnanci, bolo by namieste očakávať, žeby označil aj nejaký dôkaz, napríklad knihu došlej pošty, kde by boli zaznamenané v kritickom čase iné prijaté zásielky, čo by aspoň trochu podporilo jeho tvrdenie. Navyše si kasačný súd na základe výpisu zo živnostenského registra všimol, že sťažovateľ ukončil svoje živnostenské podnikanie už v novembri roku 2014, viac ako 9 mesiacov pred tým, ako mu žalovaný doručoval prvostupňové rozhodnutie. Je preto nevierohodné a nezrozumiteľné, o akých zamestnancoch sa sťažovateľ zmieňuje, navyše ak mali byť „na prevádzke“ v mieste jeho trvalého bydliska. Pochybnosti o skutkových tvrdeniach rovnako vzbudzujú aj použité formulácie z kasačnej sťažnosti, ako keby bol sťažovateľ obchodnou spoločnosťou. Do tohto obrazu zapadá aj absencia akejkoľvek identifikácie spolupracujúcej firmy a príslušných zamestnancov, ktorí by prípadne mohli svedčiť.

23. Keď teda žalovaný a rovnako aj krajský súd vychádzali z údajov a listín od poštového podniku, pričom chýbal akýkoľvek o opaku svedčiaci dôkaz, navyše tvrdenia sťažovateľa boli nekonkrétne a s ohľadom na vyššie uvedený bod aj nevierohodné, kasačný súd nevidí nijaký dôvod spochybňovať ich skutkové závery.

24. Vo vzťahu k námietke, že právneho zástupcu sťažovateľa krajský súd oboznámil „iba s nejakým písomným podaním žalovaného“, kasačný súd konštatuje, že zo zápisnice z pojednávania krajského súdu nevyplýva, že by sa tento advokát domáhal predloženia listín zo spisu, čo by mu nebolo umožnené, alebo že by na pojednávaní vôbec otváral otázku dôkaznej kvality určitých listín. Preto kasačný súd ani v tejto časti nepovažuje kasačnú sťažnosť za dôvodnú.

25. Napokon dáva kasačný súd do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu vo veciach totožných účastníkov sp. zn. 4Sžfk/5/2018 a 8Sžfk/67/2017, v ktorých boli prakticky totožné skutkové aj právne okolnosti, a ktoré sa skončili rovnakým procesným výsledkom na krajskom súde aj v kasačnom konaní.

26. Keďže kasačný súd nezistil ani nesprávne právne posúdenie zo strany krajského súdu, a ani iné okolnosti uvádzané sťažovateľom nevyhodnotil ako dôvod pre zrušenie rozsudku krajského súdu, kasačnú sťažnosť zamietol.

27. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov tohto konania, keďže sťažovateľ v tomto konaní nebol úspešný, čo znamená úspech žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.